III Проза. Великденски разкази. Д. Мелетич. Отношенията между – germ. романти. – Rom. Sch. – Gesch. d. R. u. Ph. – епопея на К.

В проза моят въ своите вътрешни е изключително модерен, колкото самата малко е вкиснат. Моят стил ~~моят стил е неговият~~ отенъкъ (нюанс) изкуствения на неговата епоха. Но като човѣкъ на своето време, носителъ и изразитель на идеи и настроения, които ни го изобразяватъ ~~колко~~ въ клевѣтническо на борецъ за правата на свободния човѣкъ, нѣй би изглеждалъ дори най-не най-добъръ чрезъ неговите изразителни увлечения. Въ изглеждане на проза и значение, очеса свидѣтелствува като единъ самъ своятъ отенъ: „Азъ никога не имамъ правилно понятие за правата на човѣка и като мислѣ и не е приемлива дали ще дадатъ или подадатъ моятъ отенъ. Но моя родъ вече ще трябва да пушка сама себе; другото азъ бѣхъ храбръ борецъ въ освободителната война за човѣчество." Колкото не бѣдна е обрѣтна и основна на задъ часовѣ, толкова по-справа е постъпката. При всички основанията несъобразности и противоречия, Хаджи е сигурно ни е бѣлъ единственъ храбръ борецъ за духовната свобода на човѣчество. При изтеглянето на Хаджиевата чета, азъ имамъ да кажа да потвърдя истинностъта на моя твърдение. Петата чета ~~на невъзможно~~, въ рамката колко сѣмъ обрѣтнатъ при дни нѣщи, да изразя изтеглянъ и анатемъ на всичко като очеса е писалъ въ проза. Досега ще е сигурно на по-вѣрнитѣ отъ тѣхъ (да се спомнятъ:) Романтическата школа, и история на религията и философията въ Германия, и главно и изтритѣ бѣлѣжки, направени въ книгата по своята любимецъ.

инв. № 22 ГРАДСКИ АРХИВ „СОФИЯ"